

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KÉTFÉLE IGEHALLGATÓ

Lk 12:1/a, 13–21.

"Miközben megszámlálhatatlan sokaság gyűlt össze, úgy hogy egymást taposták, kezdé Jézus oktatni tanítványait: ...Ekkor így szólt hozzá valaki a sokaságból: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget Jézus pedig így válaszolt: Ember, ki tett engem bírónak, vagy osztónak köztetek. Mondta azért nekik: Vigyázzatok és őrizzétek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg. Aztán ilyen példázatot mondott nekik: Egy gazdag embernek bőven termett a földje, azért így gondolkozott magában: Mit tegyek, nincs hová betakarítanom a termésemet? Majd így szólt: Az én csüremeim lerontom és nagyobbakat építek, odagyűjtöm az egész termést és minden vagyonomat és ezt mondom lelkemnek: Én lelkem egyél, igyál, vigadozzál! Az Isten azonban azt mondta neki: Bolond, az éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál? Így jár aki kincset gyűjt magának és nem Isten szerint gazdag."

AZ UTOLSÓ VACSORA KÉPE ELŐTT

Tompa színek,
riadt mozdulatok,
S a képen, középen
Jézus arca
Földöntúli dicső
fényben ragyog.
De szava sötét
hollóként röppen:
"Egy közületek,
elárul engem!"

Gerő Sándor

Kétféle embertípus vegyült el az Úr Jézust körülvevő sokaságban. Míg tanítványai figyelmesen hallgatják örökéletre hasznos tanításait, addig a test szerint gondolkodó ember arra akarja rávenni az Urat, hogy az ő saját anyagi problémáját, testvéreivel való vitás kérdését oldja meg, intézze el.

A mindig csak testiesen gondolkodó ember mintha nem tudná felfogni a lelki dolgokat. Neki a megfogható földi vagyon jelenti az életet. Nagy önzésében még az Úr Jézust is szeretné a maga érdekeinek megnyerni. Ha nyitott szemmel járunk a világban, nagyon hamar ráismerünk erre az embertípusra. Még ha keresztyén gyülekezetekben vegyülnek is el, mint az itt említett ember a Jézust körülvevő sokaságban, akkor is felismerhetők magatartásukról és beszédükről. Ha tanulmányozzuk az ilyen testi ember életét rájövünk, hogy legyen bármilyen gazdag, mégis mindenestől fogva sajnálatra méltó. Igaz amit Jézus mond: "Ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg."

Nincs annál rettenetesebb, mintha valaki csak a földi életre korlátozza minden gondolatát és cselekedetét. Az Ige azt mondja: Ha valaki csak a földi életre nézve reménykedik Krisztusban, az minden embernél nyomorultabb. Miért? Mert Jézus el nem múló mennyei kincsekkel akar megajándékozni, hiszen azért halt meg és támadott fel a halálból, hogy örökéletünk legyen. "Hogy minden, valaki hiszen őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen." Méltán nevezhető bolondnak, aki felcseréli az örökkévalót mulandó kincsekkel. Jézus arra ta-

nít: "Keressétek először Isten országát és annak igazságát és egyebek mind megadatnak ténétek." Isten a benne bízónak kirendeli a mindennapi kenyeret és ami az élethez szükséges. Magára veszi gondjainkat, hogy szabadon tudjuk felhasználni az alkalmakat lelkiekre.

Sokan élnek abban a téves hitben, hogy elegendő haláluk előtt keresni az Istennel való megbékélést, lelkük üdvösségét, miközben egy egész életet leélnék patvarkodásban, telhetetlenségben, vigadozásban azt gondolván, hogy ez a lelküknek elég. Pedig a lélek nem kenyérral él, hanem Isten minden Igéjével. Mikor az ilyen bolond gazdaghoz hasonló ember földi életének végéhez érkezik, kétségbeesve kapaszkodna mindenbe amit gyűjtött magának, de hiába.

Ezzel szemben a hívő, lelki ember csodálatos távlatokban él. Megértvén Jézus tanításait becsülettel végzi mindennapi feladatát, de közben előre tekint. Túl lát az elmúláson és boldog hittel fogadja Jézus ígéreteit. Ő mondta: "Elmegyek, hogy elkészítsem ténétek a helyet". A hívő lelki ember bizonyossággal tudja, hová visz a földi útja. Nem ér véget a sírnál, hanem folytatódik Jézusnál a mennyben. A hívő ember azért fáradhatatlan a lelki kincsek gyűjtésében. Még ha kinevetnék is azok, akik mindig csak a földiekkel törődnek, a hívőt ez nem zavarja meg. Jézus megtanít a helyes életszemléletre, csak komolyan kell figyelni rá és ahhoz szabni az életünket. Az a kérdés, hogy *boldogok* akarunk-e lenni, vagy *bolondok*? Tőlünk függ, mert szabad akaratból választhatunk, csak a választásunk következményeit is vállalni kell. Az Istenben való gazdagság az igazi, mert ez nemcsak a földi életre korlátozódik, hanem egy egész örökkévalóságra megmarad.

Gerő Sándorné

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470
A szerkesztő bizottság tagjai:
Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: SCHAFFER FERENC, 307 Algon-
quin Ave., North Bay, Ont., Canada P1B
4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
St., New Brunswick, NJ 08901 — Tel.: (201)
545-1392

Főtákos: REV. WILLIAM BALÁZS MOL-
NÁR, 92 Thunderbird Dr., Naugatuck, CT
06770 — Tel.: (203) 723-1568

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, FL 32905 — Tel. (lakás): (305)
723-4627, iroda: (305) 724-1580

Pénzügyi Bizottság elnöke: KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, CT 06432 —
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: KISH J.
ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL
32905 — Tel.: (305) 723-3288

Szemle

NAPJAINKBAN sokan állítják azt,
hogy a televízió, a rádió a leghasz-
nosabb eszköz az Evangélium hir-
detésére. Sokan gondolják azt, hogy
a rádió és a televízió eleget tesz
ennek a megbízatásnak, hogy az
evangéliumot a széles néptömegek-
kel közölje. Az evangélizálás ezen
módszerével lehet eredményeket el-
érni, azonban a televízió és a rádió
soha nem tudja átvenni a helyi gyü-
lekezet feladatát, munkáját.

Kaliforniában 85 baptista lelki-
pásztort megkérdeztek; mi a véle-
ményük az ún. Elektromos Gyüleke-
zetekről? A lelkészek 80% azt mon-
dotta a televíziós és rádiós Istentisz-
teletek, evangélizálások miatt sokan
otthon maradnak, a gyülekezet pénz-
ügyi helyzete szintén nem fejlődik.

Jerry Palwell, Pat Robertson, Jim
Bakker és Oral Roberts hetenként
egymillió dollárt vesznek be az álta-
luk alapított vállalkozások számára.
Hetenként egy keresztyén rádióállomá-
s, havonként pedig egy televízió
állomás kezd teljes idővel keresztyén
műsort közvetíteni. Ezekhez a pénz-
ügyi alapot a legtöbb esetben gyüle-
kezetbe járó egyének teremtik meg
úgy, hogy sokszor a helyi gyülekezet-
től vonják meg misszió adakozásu-
kat.

Észak-Amerika legnagyobb pro-
testáns csoportja-szövetsége, az
S. B. C., a Déli Baptista Szövetség ré-
szére adott adakozás ugyanannyi,
mint a 7 nagyobb vallásos televízió-
program részére adományozott ösz-
szeg. A Déli Baptista Szövetség az
elmúlt évben 356 millió dollárt köl-
tött misszióra. Ebből az összegből 6
szemináriumot tartanak fenn, több

mint 10.000 hallgatóval; 67 college-
ot és Biblia iskolát, 1100 diákok kö-
zötti misszionáriust, körülbelül 6000
misszionáriust a bel- és külmiszió-
ban 90 országban, nagy számú rádió
és televízió adást közvetítenek, vasár-
napi iskolai és egyéb missziós iratok-
kal 35.000 gyülekezetet szolgálnak,
melyekben az elmúlt 25 évben átlag
összesen 1000 személyt merítenek be
naponként.

Ha az eredményeket összehason-
lítjuk teljes őszinteséggel az ún.
"televíziós church" (elektromos gyü-
lekezet) ezt az eredményt nem tudja
felmutatni.

Az Elektromos Gyülekezet több
szempontból hátrányos, mert:

1. Az egyén dönti el megnézi-e
vagy nem azt a bizonyos televíziós
adást.

2. Közvélemény kutatás alapján
bizonyítható, hogy kevesebben hall-
gatják a televízió vallásos műsorát,
ha akkor egy másik, az egyén számá-
ra fontosabb adás van — sportmér-
kőzés, hírek vagy a szokásos folytatá-
sos műsorok.

3. A televízió adás egyirányú, sze-
mélytelen, a hallgató és a beszélő
nincs kapcsolatban egymással.

4. A televíziós vagy rádiós gyüle-
kezetben való részvétel a legkisebb
közreműködést kívánja, a legkisebb
felelősséggel jár. Az igehirdető fel-
ajánlja imádkozik a hallgatókért és a
hallgató azt gondolja, hogy részt vesz
egy nagy missziós vállalkozásban.

5. A televíziós-rádiós gyülekezet
vezetője nem ismeri a hallgatókat,
nem megy a betegágyhoz, nem segít
a gyermekek lelki nevelésében, nem
vigasztal a gyászolásnál, nem meríti
be azt, aki hitéről vallomást tesz.

A rádió, a televízió lehet egy jó
eszköz az Igehirdetésben és addig
amíg egy vallásos műsort közvetíte-
nek nincs idő a lelkileg káros erkölcs-
telen programok közvetítésére. Egész
biztos sokan vannak olyanok, akik a
televízió- vagy rádióban hallott ige-
hirdetés után adták át életüket az Úr
Jézus Krisztusnak, ezért hálásnak
kell lenni.

A gyülekezet, a helyi gyülekezet és
azok tagjai felelősek az evangélium
közvetítésért és végezhetik a legered-
ményesebb munkát ezen a téren.

Amíg a vallásos rádió és televíziós
műsorok a helyi gyülekezetek fejlődé-
sére adnak lehetőséget és segítik
azok munkáját, céljuk elérését, ad-
dig van értéke munkájuknak.

Hogyan imádkozol? (Békehírnök, 1980. máj. 18.)

Dr. Nagy Józsefné

Szilvike három éves. Amikor
imádkozik, szorosan összekulcsolja a
két kezét.

A látogatót mindig nagyon meg-
figyelik a gyermekek, azután egymás
között megbeszélik a látottakat. Egy-
szer azonban olyan valaki érkezett
hozzájuk, hogy a különös látványt
Szilvinek azonnal szóba kellett hoz-
nia:

— Bácsi, miért van neked csak
egy kezed?

A bácsi lehajolt hozzá, úgy ma-
gyarázta:

— Kiváncsi, engedetlen gyerek
voltam, a kertben találtam egy do-
bozt, bár mondták, hogy nem sza-
bad mindenhez hozzányúlni, föl
akartam bontani, de robbant és el-
vitte a kezemet...

Döbrent csend. Majd a vékony
hangocská hallatszik újra:

— És akkor te... hogyan imád-
kozol?

Isten egyszer felelőségre von mindannyiunkat miként sáfárkodtunk időnkkel és pénzünkkel. Vizsgáljuk meg most mennyiben segítjük a helyi gyülekezetet, mint annak tagjai, hivatásának betöltésében.

*

AZÉRT LEGYETEK KÉSZEN ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia (Máté 24:44).

Az olvasó kérdez

A Prédikátor könyve 7:3-ban azt olvastam, hogy "jobb a szomorúság a nevetésnél". Vajon nincs-e ebben a megállapításban némi túlzás?

* * *

Érdemes itt figyelembe venni az 1—4. versig terjedő igéket, mert szoros egységet alkotnak. A bölcs Prédikátor ebben az igeszakaszban tanácsot ad a boldogságot kereső embereknek. Némelyek úgy vélekednek, hogy "ezek sötét szavak a nevetésről", itt azonban ennél többről van szó.

Figyeljük meg, hogy a Prédikátor nem a jót és a rosszat állítja szembe egymással, hanem a jót és a jobbat hasonlítja össze. A jó és a rossz feltűnően ellene mond egymásnak, könnyű különbséget tenni közöttük. Isten-félfő, bibliás emberek között nem gyakori, hogy döntéseikben a jó helyett tudatosan a rosszat választják. De sokkal gyakoribb az, hogy ha a jó és a jobb között kell választani az ember megelégszik a jóval, nem akarja áldozatok árán is a jobbat.

A drága kenet a Prédikátor szerint jó, de a jó hír jobb. A keleti ember

IMASZÁRNYON

Bármerre indulok a földön
tér és idő sziklalfalába ütközöm.
Mint pöttös katicabogár
ablak üvegébe ha vonja fényzőm.
A lét acélos konok fala
áll kevélyen pajzsos martalóként elem
Pedig az ég csillagsátora
hívogató fényével barátokozom én.
Istenem, köszönöm jóságod,
hogy imaszárnyon hozzád emelkedhetek,
tér és idő korlátai közt,
A végtelenen át vezet erős kezéd.

Gerő Sándor

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Dr. Haraszti Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Kautz Edvinné

"Isten munkatársai vagyunk..."

I. Kor. 3:9.

Pál apostolnak eme pár szóból álló igei megállapítása, keresztyéni életünkben igen döntő jelentőségű.

sokra értékelte az illatos kenetet, ami a testet élénkíti az ember bőrét rugalmassá teszi. De a jó hír az ember lelkét élénkíti fel. Gondoljunk az emmausi tanítványokra. Milyen csüggedten mentek az úton, mennyire félénkek és kedvetlenek voltak, míg fel nem ismerték a halálból feltámadt Úr Jézust. De a jó hír, a Feltámadottal való találkozás öröme, lendületet és életcélt adott nekik.

A születés napja a bölcs szerint jó, de a halál napja jobb. A születés napján kezdődik el a földi küzdelem, betegséggel, bűnnel, szerzett vagy öröklött rossz tulajdonságokkal. A halál napja viszont a küzdelem végét jelenti. A vándor számára a hazaérkezést nem tekinthetjük kellemetlennek. "Mikor új élet lép a világba az újszülött sír a család tagjai örülnek. Ugy éljen az ember, hogy ha távoznia kell a világból a távozó örüljön a család tagjai sírjának."

A lakodalmas házról sem mondja a bölcs, hogy rossz. Az Úr Jézus is elment tanítványaival a kánai menyegzőbe. De a halottas háznál több alkalom kínálkozik az elcsendesedésre, az élet mulandóságának megértésére, mint a lakodalmas háznál.

A nevetés jó, mert feloldja az ember idegfeszültségét. De káros is lehet, ha valakinek a rovására nevet az ember. Ebből sok baj és kár származott már. De ha valaki iránt bánatában részvételt vagyunk abból nem ered semmi rossz. A Prédikátor szerint az a jobb, ami az ember szívét érzőbbé, nemesebbé teszi.

A kérdezett ige főüzenete tehát röviden így summázható: Az életben sokszor választani kell a jó és a jobb között. Mi ne elégedjünk meg a jóval, ha a jobbat választhatjuk. Tegyük azt, amit Mária cselekedett, aki az Úr Jézus társaságát mindennél többre értékelte s az Úr Jézus maga állapította meg róla, hogy ő "a jobb részt választotta, mely el nem vétetik tőle".

Gerő Sándor

Minden hívő ember számára kiváltság, munkatársa lenni annak a hatalmas Istennek, aki teremtette, formálta a nagy világot. Aki színt és illatot adott az útszéli kicsiny virágnak is más illatot, más alakot a hatalmas fenyőnek. Aki az égisteknek, a csillagoknak megszámlálhatatlan sokaságát elhelyezte és működésben tartja a világűrben napjainkig is, Aki a Nap és Hold járását igazgatja isteni pontossággal.

Annak az Istennek vagyunk munkatársai, aki negyven évig vezette népét a pusztában, szétválasztotta a Veres-tengert, fürjet és mannatát adott edelelül népének.

A mi Istenünk fontosnak tartotta, hogy az Ő saját képére teremtsen embert; úgy szeretett minket, hogy egyetlen Fiát adta áldozatul bűneinkért, és úgy megtisztelt minket, gyermekeit, hogy munkatársainak hív el, akiknek megbízást ad: "...menjete el a széles világra... hirdessétek az evangéliumot".

A legmagasabb méltóság, amire Isten az ő gyermekeit emeli, hogy elfogad minket munkatársaiul.

De elfogadtuk-e a megbízást, attól a Jézustól, az Isten Fiától, Aki csak érintette a vak szeméit és az látott, Aki feltámasztotta Lázárt, visszaadta a Naini özvegy fiát, megelégtett 5000 embert, aki csak adott, mindig adott. Kérése egyszer volt a samáriai asszonyhoz: "Adj innom." Munkatársa vagy egy olyan Istennek, kinél minden nyilván van tartva, "...még fejetek hajszaí is számon vannak" (Lukács 12:7). Istennek figyelmessége reád is kiterjed. Az Ő akarata nélkül, egy veréb sem esik le a földre!

Ez az Isten, munkatársainak elfogad, meghallgatja imáidat. "Mindazt amit könyörgéseitekben kértetek, megkapjátok, ha hisztetek" (Mt. 21:22). Isten munkatársainak szüksége van nagy hitre, mert: "Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni!" (Zsid. 11:6.) Hit által van ígéret. "Hogyha hiszel, meglátod majd az Istennek di-csőségét" (János 11:40).

Saját magunk felé, kell felten-

nünk a kérdést, hogyha kiváltságban részesültünk, elfogadtuk Jézusnak a kereszten értünk hozott áldozatát, ha elfogadtuk a megbízást is, akkor eleget teszünk-e az ezzel járó kötelezettségeinknek is? Valóban munkatársai vagyunk-e Istennek?

Mert Istennek, minden egyes gyermekével terve van. Tudunk-e az Ő terveibe beleilleszkedni, s ott csendben végezni feladatunkat, eleget téve munkatársi szolgálatunknak? Mert: "...mindenki a maga jutalmát veszí, munkája után" (I. Kor. 3:8). Szerencsy Józsefné

AKIK ELMENTEK

The Reverend Doctor
EMIL KONTZ

October 21, 1905—August 25, 1980

Dr. Emil Kontz, chaplain of the Whittier Towers Retirement Home in Detroit, Michigan for the past ten

Istent mindennél jobban kell szeretni!

Stanley Jones, a nagy misszionárius külmiszióba való elhívása idejéből beszélt el a következő történetet.

"Egy belső hang így szólt hozzám: Reád a tengeren túl, a pogányok között van szükség. Hajlandó vagy elmenni? — Én azonnal igennel válaszoltam. Önmagammal nem is volt semmi harcom, de édesanyámat elhívásom lesújtotta. Különösen az az elhatározásom tette betegg, hogy Afrikába megyek. Leveleiből is észrevettem, hogy elhatározásomba

nem tud belenyugodni. Nem sok idő múlva bátyámtól — aki orvos volt — a következő táviratot kaptam: — Jöjj azonnal! Anyánk halálán van. — Amint a vonatban ültem, úgy éreztem, mintha egy vádló ülne mellettem, s folyton ezt súgna a fülembe: Látod, mi lett elhatározásodnak az eredménye? Megölted anyádat! — Harc indult meg bennem: Ha édesanyámnak engedelmeskedem, akkor életben marad? Vagy maradjak szilárdan elhatározásomnál, amiről úgy éreztem, hogy Isten akarata. És ha megmaradok emellett, akkor édesanyám meghal? Hiszen jobban szerettem őt még az életénél is, mégis úgy tűnik, mintha én ölném meg. Borzasztó volt ez a harc!

Amikor hazaértem, anyám még életben volt. Már kétízben hitték halottnak, annyira rosszul volt. Hogy mi volt az oka, az orvos nem tudta megmondani, azt csak én tudtam. Anyám nem akart tovább élni és így emésztette magát napról napra. Én azonban mégis megmaradtam elhatározásom mellett, akár elveszítem anyámat, akár nem. Isten parancsának engedelmeskednem kellett. Nagyon nehéz volt, de úgy éreztem, hogy meg kell tennem. Amikor már szilárd volt elhatározásom, hogy minden körülmények között követem az Urat, akkor anyám — mindenki csodálatára — jobban lett. Erejét mindig jobban visszanyerte és Isten teljesen meggyógyította. De nemcsak testi erejét nyerte vissza, hanem az Úr új lelki élet gazdagságával is megáldotta őt.

Nem tartott vissza, hanem büszke volt arra, hogy fia elvihette az örömhírt a pogányok közé.

Közli: Tóth Gáborné
(Békehírnök, 1980. aug. 10.)

years, and a product of our American Hungarian Baptist Mission, after a brief illness and surgery went home to be with His Lord whom he served so faithfully. A memorial service was held in the First Baptist Church of Birmingham, Michigan, a church which he served for many years. Hundreds of people expressed their faith and love, with the service coming to a triumphant climax with the choir singing Handel's "Hallelujah Chorus".

He is survived by his wife Hannah (the daughters of the Rev. and Mrs. Nicholas Dulity); a daughter Elaine (Mrs. Leon) Grossnickle; a son, Richard Emil Kontz; 8 grandchildren; a sister, Ethel Gozzi of California; and two brothers, Zoli and Louis of Carteret, NJ.

Dr. Kontz almost became a chemist. While he was working in a pharmacy in New Jersey he won a scholarship in chemistry; but God laid His hand on Emil and said: "I want you for a special ministry." From that time on he never wavered in his calling, and to this end he devoted his training.

His academic training included Bucknell University, Lewisburg, Pa. and Franklin—Marshall College, Lancaster, Pa. He was also an Intercontinental Exchange Student at the University of Budapest. His theological training included studies at Crozer Theological Seminary, Chester, Pa., the University of Pennsylvania, Philadelphia, Pa., and the University of Chicago Divinity School, Chicago, Ill.

Dr. Kontz's first pastorate was the

Alvilági izgatások

Uram, a bűneim
— a százszor megbántak
s örökre elhagytak —
fölgárnak sírjukból: kísérteni.
Te meghaltál, tudom,
s hiszem, hogy véred váltság
mindenkiért, Enértem is.
Es félek néha mégis.
Félek.
Derűs Veled-magányomat
rémképek rontják kínos gyötrelmé,
hogy "hátha talán mégse"...
Hogy hitem hátha nem hit,
csupán hitegetés,
s boldogságom reménykedés csupán,
hogy valóban boldog vagyok.
Uram, bocsásd meg ezt a bűnöm.
...Máris tiéd vagyok megint
egészen, visszavonhatatlanul.
Csak visszajárnak néha bűneim
kísérteni.
Bár így jönne felém
minden élmény, amelyet szent szerelmed
adott szívemnek,
mióta veled élek!
O, tölts be teljesen
magaddal, Megváltóm,
és üzz el minden rémet,
ne zavarjanak buta riadások
soha ezentúl...

(1964)

GERZSENYI SÁNDOR
(Békehírnök, 1980. máj. 18.)

West Pullman Baptist Church of Chicago, where he worked as a bilingual Home Mission pastor. Other churches pastored by him were: Lincoln Park Baptist Church, Cincinnati, Ohio; First Baptist Church, Birmingham, Mich.; First Baptist Church, St. Albans, W.Va.; and Bethany Baptist Church, Pontiac, Michigan.

His wider ministry included: Directors of Home Missions for the American Baptist Convention; various community organizations such as the Urban League, Family Service Bureau, Community Council, the Youth Department and Radio Department of the Detroit Council of Churches, just to name a few. He was the founder and president of the Pontiac Council of Churches; and from 1960-1969 he conducted a weekly radio program: "Religion in the News." After his retirement from the pastoral ministry, he became the chaplain and program director of the Whittier Towers in Detroit. For his faithful service he was honored by being chosen as a biographee in "Who's Who in Religion".

Oscar Frenette, producer of a radio program entitled: "People-worth" in which he gave a resume of the life and service of people worth knowing, opened his program on station WJR in Detroit with these words: "I'm Oscar Frenette, and I'd like you to meet a man who lives by Romans 8:28. Dr. Emil Kontz says he lives by Romans 8:28, that passage in the Bible that says God has a plan and life has a purpose. He says nothing happens by accident."

Dr. Kenneth Kettlewell, a good friend of Dr. Kontz, remembers him in this way: "Emil knew the Lord of Life. He committed himself to Christ early in life and never wavered from the faith. He preached it. He lived it. He witnessed seven days a week, in every way he could, for he believed that Christ is the Way, the Truth, and the Life. He never hesitated... to witness, although he ever remembered to include in his love people of all persuasions."

To all of us knew him, his familiar parting words: "Blessing on you" will continue to resound in our ears.

Joseph Bogar

The Rev. Dr. Emil Kontz

özv. MUHA JÁNOSNÉ

szül. Dobos Anna

1980. április 8-án szülötta az Úr az örök hazába özv. Muha Jánosnét születt Dobos Anna nő testvérünket, 89 éves korában. 1908-ban kötött házasságot Vasko Jánossal, ezen házasságban 4 gyermeknek adott életet. Férje halála után, 1920-ban jött Amerikába, Lorain, Ohio, és az akkor létező magyar baptista gyülekezetben ismerte meg az Úr Jézust és fogadta személyes megváltójának. 1922-ben hite meggyőződésére a hullámsírba alámerített és ott ment férjhez Muha Jánoshoz. Ebben a házasságban 5 gyermek született.

1948-ban jöttek Los Angelesbe, ahol azonnal csatlakoztak, az Amerikai Magyar Baptista Gyülekezet-hez, ahol hűségesen, példás keresztyéni életével szolgálta az Urat utolsó órájáig. Különösen kedvelte az imaórákat, ahol mindig ő volt a legelső az imában. Még halála előtt 2 nappal is részt vett úgy a reggeli imaórán, mint mindkét Istentiszte-

leten. 1969. aug. 1-én vesztette el második férjét, Muha János testvért. Özvegysege alatt, jobban mint valaha, példás keresztyéni életet mutatott. Az utolsó években egészsége gyengült, de botjára támaszkodva soha nem maradt távol úgy az imaórától mind az Istentisztelettől. Temetése nagy számú gyászoló részvételével ment végbe, a Hollywoodi Forest Lawni sírkertben. A Church of the Hill kápolnában tartott gyásztiszteleti szolgálatban résztvettek: volt lelkésze Rev. Henry Smith, jelenlegi lelkésze Rev. Hunter János a sírnál is. Gyászolják gyermekei, unokái, dédunokái, kiterjedt nagy rokonsága és sok ismerőse, valamint e sorok írója és az Alhambrai Amerikai Magyar Gyülekezet tagja. Kedves testvérnő helyed a gyülekezetben üresen maradt, de példás keresztyéni életed szívünkben marad és emléked kegyelettel hordozzuk a viszontlátás reményében. Mindig, de különösen itt mondhatjuk: *Boldogok, akik az Úrban halnak meg.*

Fancsali Dénes

BÉLPOKLOSOK TÁBORÁBAN

CSEREPKA JÁNOS

(Folytatás előző számunkból)

Az ápoló odasúgta nekem, kérjem majd Danajó testvért, hogy énekeljen az énekkar, mert nekik az is van. Nagyon meglepődtem ezen és azonnal megkértem a testvért erre. Akkor szép rendben felálltak és Danajó testvér, akinek szintén már csak félkarja volt és a fél arca is hiányzott, felemelte meglevő karját, megadta a hangot és felcsendült az ének: "Nagy Isten, mi dicsérünk..."

Testvéreim, én még soha sem hallottam így énekelni! Csupa tűz, csupa hódolat, csupa öröm volt ez az ének. Én, aki eddig tartottam magam, hogy ne sírjak (ez rossz hatással lett volna a betegeknek), nem tudtam tovább a sírást visszatartani. Nagyon szégyelltem magam, amikor eszembe jutott, hogyan szoktuk mi, egészségesek, ezt énekelni.

Az ének után szóltam néhány szót hozzájuk. Mondhatom, hogy még olyan hálás hallgatóim soha nem voltak, mint a Tikilestyí testvéreim. Pedig már nagyon sok helyet bejártam, ahol hirdettem az Evangéliumot. Megkérdeztem Danajó testvért, hogy jön-e hozzájuk a kinti gyülekezetből valami folyóirat?

"Igen jön, felelte, de bár ne jönne." Szinte sértődötten néztem rá: hogyan mondhat ilyent? Akkor ő így szólt: "Igen, ne jönné, mert a ti újságtok csak szomorúságot okoz nekünk. Ti ilyesmiket írtok a ti lapotokba: "Nem szabad a gyülekezetben elaludni a tanítás alatt." Hát mondd, ti kint a világban, akik egészségesek vagytok, ti ott csak annyira szeretitek Jézus Krisztust, hogy el tudtok aludni, amikor az Igét hallgatjátok? Mióta mi ezt olvastuk, azóta minden héten imaórát tartunk tiértetek, egészséges, álmos hívőkért, akik el tudnak aludni az Istentiszteleten.

E szavak hallatára végtelenül elszégyelltem magam. Ezek a leprások imádkoznak érettünk évek óta minden héten egy-egy estét. Mondd, testvér, mióta hívő vagy, hányszor jutott eszedbe imádkozni ezekért a szenvedő leprásokért. Tud meg, hogy ők imádkoznak érted, hogy te ne legyél olyan lágymeleg.

Ezután Danajó testvérral elmentünk a tábor szélén elterülő temetőbe. A sírok között nyolc egyforma hófehér kőtáblán nyolc aranybetűs nevet olvastunk. "Ezek a mi hő-

seink,” mondotta a testvér. “Ezek az orvosok, kik meghaltak itt azért, hogy megmentsenek bennünket. Itt van egy főorvos, aki magába fecskendezte a lepra bacillust, hogy saját testén tapasztalható tünetekből felfedezhesse az ellenmérget. De meghalt, mielőtt ezt feltalálhatta volna. Itt meg szintén egy fiatal orvosunk, aki csupán 28 éves volt, amikor meghalt ebben a betegségben.” Könnyes szemmel álltam a néma sírkövek előtt és olvastam az arany betűket. Szívemben hallottam Jézus szelíd hangját. “Nincs senkiben nagyobb szeretet, mintha valaki életét adja az ő barátaiert.” S ott a sírok előtt állva megkérdeztem magamtól: “Cserepka testvér, te oda tudnád-e adni a te életedet ezekért a belpoklosokért? Te hívó vagy, te prédikátor vagy. Ezek pedig csak orvosok voltak.”

Innen visszatérve, a harmadik nagy épülethez mentünk, mely olyan szanatórium-féle volt. Itt már a súlyosabb betegek feküdtek, akik nem tudtak járni. Szép fehér ágyakban feküdtek egymás mellett. Amikor az egyik ágyhoz odaértünk, az egyik leprás szólt az ápolónak, hogy emelje le a takarót az egyik betegről. Iszonyatos látvány tárult szemeim elé! Egy rettenetes élő csonk feküdt előttem. Kezei és lábai könyök és térd alatt le voltak amputálva, fél mellkasánál csupasz bordacsontok meredtek felém. Fél arca szintén csak csontokból állott. Egy szeme is hiányzott. Feje féloldalán a haja is lerohadt. Az ápoló elmondta, hogy három éve már csak vizes tejjel táplálják ezt a testvért. Gondold el ezt az állapotot, testérem... Három évig kimondhatatlan kínok között, csak vizes tejen élni.

Alig tudtam magamon uralkodni a szörnyű látvány miatt. De minden erőmet összeszedve azon igyekeztem, hogy valamit mondjak ennek a szegény betegnek. Azt kérdeztem tőle, hogy ismeri-e az Úr Jézust? Igennel felelt. “Kicsoda magának Jézus?” kérdeztem. “Tudom, hogy Jézus az élő Istennek Fia,” volt a határozott válasz. Aztán nagyon hangosan és nagyon nyomatékosan még azt mondotta, hogy “Ő az én személyes Megváltóm és tudom, hogy én nem sokára elmegyek Hozzá és akkor nekem megint lesznek kezeim és lábaim. Akkor megint lesz szemem és akkor belenézhetek az Ő gyönyö-

rú szemébe s én mindig nézhetem az Ő kedves arcát. Aki engem az én bűneimből megszabadított.”

Így beszélt Jézusról ez a testvérnő, aki már 29 éve volt itt a táborban. Amikor bekerült, egy karcsú természetű fiatalasszony volt, akinek négy kis gyermeke és szerető férje maradt az életben. Szüleitől, rokonaitól is búcsút kellett vennie és el kellett jönnie ide erre a szomorú helyre, ahol örökre el kellett felejtenie az ő otthonát, gyermekeinek mosolyát, szereteteit és mindenét, ami ott kint az övé volt. Ez a testvérnő volt a legbuzgóbb tagja a Tikilesty tábor gyülekezetének. Általa tértek meg legtöbben Jézushoz. Danajó testvér elmondja, hogy nagyon sok szenvedés és megáláztatás volt a sorsa, mikor megtért, mert a többi betegek gyűlölték és kegyetlennül bántak vele. Sokszor megverték, megrugdosták és bántalmazták, mert a belpoklosok, akik nem hívők, nagyon eldurvulnak és nagyon kegyetlenek. De ez a testvérnő hűségesen viselte a szenvedéseket. Igen fényes koronát fog kapni a mennyben, mert sok lelket vezetett Jézushoz.

Megkérdeztem az ápolót, hogy ilyen állapotban meddig élhet még? “Körülbelül egy hónapja van még hátra,” volt a felelet, “aztán ez a beteg majd hazamegy az ő Jézusához. A leprát legfeljebb 30 évig bírják és nem tovább.” Danajó testvér, aki szintén délceg fiatalemberként került ide, 24 éve volt már a táborban.

Az engedélyezett két órám hamarosan lejárt. Búcsúznom kellett. Nem tudom néktek elmondani azokat a percek, melyek a búcsúpercek voltak. Az egész tábor összegyűlt és mikor a kocsink megindult, elki-sértek egészen a kijáratig. Kocsink kigördült a fekete kapun, megálltunk a domboldalon és visszanez-tünk a könnyek között éneklő gyülekezetre. Isten áldjon benneteket. Én a mennyben akarok majd veletek találkozni. Hazafelé arra gondoltam, hogy “Istenem köszönöm Neked, hogy nem vagyok leprás és a lelki leprától is megszabadítottál engem.”

Röviden elmondom, hogy került ide be az Evangélium. Volt ebben a határszéli faluban egy kis gyülekezet. Itt volt pásztor az a négygyermekes testvér, aki kocsiján oda elvitt engem. Ő méhészzel foglalkozott.

Egyszer nyáron legeltetni vitte méhecskéit az erdőbe. A méhek mindig beljebb és beljebb szálltak, míg egyszerre falusi hangok ütötték meg füleit. Ő kíváncsian indult a hang nyomán, hiszen úgy tudta, hogy közelebb falu nincs. El sem tudta képzelni, milyen hangok lehetnek ezek. Egyszerre csak ott találta magát a nagy fekete kapu előtt. Így tudta meg, hogy itt a lepra-telep van. A drótkerítés mellett el kezdett énekelni. Az énekhangra előjöttek a betegek és beszélgetni kezdett velük. Kérték, hogy énekeljen nekik még ilyen szép énekeket. Két nap múlva már a betegek megkérték az orvost, hogy engedje be hozzájuk ezt az embert. A testvérünk bevonult a nagy fekete kapun a Bibliával a belpoklosok közé. Beszélt nekik Jézusról és ott hagyott nekik egy Bibliát. Ettől kezdve rendszeresen felkereste a tábort és végezte a missziómunkát közöttük. Amikor már voltak tizen, akik elfogadták Jézust, felmerült a kérdés: “Ki meríti be ezeket a poklosokat?” Ez a testvér vállalkozott erre is. Egy szép napon összegyűltek, hogy megkeresztelkedjenek Jézus akarata szerint. A testvérré egy gumiruhát húztak, hogy megvédjék a fertőzéstől. De mikor talán a harmadik testvért merítette be, a gumiruha végighasadt és testvérünk testén végigfolyt a leprás víz. Mindenki kétségbeesett az orvosok is, a betegek is, a gyülekezet is. Mi lesz most? De a testvérünk nyugodtan állt a szolgálat helyén és keresztelt tovább. Azt mondta “Ha Jézus nem akarja, hogy én leprás legyek, akkor tudom, hogy én közöttem és a leprabacillusok között ott van az átszegezett kéz. Ha pedig Jézus így akarja, akkor pedig tudom, hogy nekem ez a lepratelep lesz a misszióterületem, hol munkálkodnom kell.” Így alakult meg Tikilestyben a gyülekezet.

Az Evangélium hatalmas diadalt aratott, mert 10 év alatt 50 lélek lett Jézusé. Én szeretnék megkérni benneteket, ha leborultok imádkozni otthonaitokban, ne feledkeztek el a thikilesty testvéreinkért is imádkozni, akik évek óta imádkoznak értetek. Lehet, hogy éppen most is értetek imádkoznak, a világban élő langyosszívű testvéreinkért, akik el tudnak aludni az Istentiszteleten.

Szeretném, ha ezek a szavak örökre ott élnének a ti lelketekben, hogy legyen erőtlük legyőzni a közönyt.

Emlékezzetek meg sokszor ezekről a leprás testvéreinkről, akik a rettenetes szenvedések között oly lángoló szeretettel szeretik Jézust. Nem lehet azt szavakkal elmondani, hogy milyen iszonyú az a betegség. Azt Jézuson kívül soha senki sem gyógyíthatta. Vannak ott olyan betegek, akik kínjaik közben is így kiáltoznak: "Istenem, miért teremtetél embernek? Miért nem lehettem inkább vakond?" Tudjátok, milyen a vakond? Az a kis fekete állat, amely majdnem mindig a föld gyomrában él és csak néha jön fel a felszínre, akkor is a legtöbbször áldozatul esik ellensé-

geinek. Ezek a szerencsétlen emberek erre a sorsra vágyódnak inkább, mint arra, amiben lenniük kell. Ugyanis a lepra semmi másra nem terjed át, csak az emberre. Sem állat, sem növény nem kaphatja el ezt a rettenetes betegséget, csak az ember. Ezért jelképezi ez hűen a bűnt.

Közülünk eltávolítják az ilyen embert, hogy ne is lássuk azt a szörnyű rombolást, ahogy ez a betegség el tud pusztítani szép, fiatal, egészséges életeteket. A testi leprásoktól el vagyunk különítve, de körülöttünk mindenütt lelki leprások élnek és

haldokolnak. Talán mi magunk is meg vagyunk fertőzve ezzel a rettenetes lelki leprával és csak ott bent a lelkünkben halljuk, amint kiáltja valami. "Tisztátalan, tisztátalan, tisztátalan."

De Jézus lejött a völgybe, lejött ide a lelki lepra-telepre, hogy megtisztíthassa, meggyógyíthassa azokat, akik meg akarnak tisztulni, akik nem akarnak ilyen rettenetes halállal elpusztulni az ő lelkeikben.

Testvér, akarod te is, hogy Jézus megtisztítson téged, mert Őrajta kívül sehol sincs segítség.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

9. lecke 1980. november 2.

Isten szövetsége és Jézus Krisztus
Lukács 4:16–21, Márk 14:22–25.

Okt. 27, hétfő. A szövetség szükségé.
Móz. I. 3:9–15.

Okt. 28, kedd. Megújított szövetség.
Móz. II. 6:1–8.

Okt. 29, szerda. A szövetség biztonság.
Sám. II. 23:1–5.

Okt. 30, csütörtök. Isten ígérete népéhez.
Zsolt. 147:1–11.

Okt. 31, péntek. "Szózat lőn az égből."
Márk 1:1–11.

Nov. 1, szombat. Az élő Szövetség eljön.
Ésaiás 61:1–3.

Nov. 2, vasárnap. Az élő Szövetség.
Lukács 4:16–30.

Aranymondát: "Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok" (János 13:35).

Vasárnapi imaáhitat: Adjunk hálát az új szövetségért és az új szövetség jegyeiért! (Márk 14:22–25.)

* * *

10. lecke 1980. november 9.

Isten szövetsége és Péter
Ap.csel. 2:14–17; 3:18–26.

Nov. 3, hétfő. Péter találkozik az Úr Jézussal.
Ján. 1:35–42.

Nov. 4, kedd. Igaz vallomás. Máté 16:13–19.

Nov. 5, szerda. Hegytetői élmény.
Máté 17:1–8.

Nov. 6, csütörtök. Ígéret megsejtes.
Márk 14:26–31.

Nov. 7, péntek. Hamis vallomás.
Máté 26:69–75.

Nov. 8, szombat. A missziói nagy lehetőség.
Ján. 21:15–19.

Nov. 9, vasárnap. "Péter felemelé szavát." Ap.csel. 2:14–17.

Aranymondát: "És leszen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok..." (Ap.csel. 2:17).

Vasárnapi imaáhitat: Imádkozzunk azért, hogy az Úr iránti szeretetünk mutakozzon meg szolgálók végzésében! (Ján. 21:15–19.)

* * *

11. lecke 1980. november 16.

Isten szövetsége és Pál
Ap.csel. 13:44–52, Kor. II. 3:4–6.

Nov. 10, hétfő. Sötétségből világosságra.
Ap.csel. 9:1–9, 19–22.

Nov. 11, kedd. "...hogy Istennek éljek"
Gal. 2:16–20.

Nov. 12, szerda. Szenvedés ideje.
Róma 8:12–18.

Nov. 13, csütörtök. Állatok erősen.
Gal. 5:1–10.

Nov. 14, péntek. "akik meghaltunk a bűnnek"
Róm. 6:1–8.

Nov. 15, szombat. Reménység ideje.
Thess. I. 4:13–18.

Nov. 16, vasárnap. Alkalmatos voltunk Istentől.
Kor. II. 3:1–6.

Aranymondát: "...Rendeltetek téged világossággal a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig" (Ap.csel. 13:47).

Vasárnapi imaáhitat: Imádkozzunk azért, hogy terjedjen az Úr Igéje! (Ap.csel. 13:46–49.)

* * *

13. lecke 1980. december 30.

Isten szövetsége és az új Jeruzsálem
Jelenések 11:15–19, 21:10–14.

Nov. 24, hétfő. Örök királyság.
Jel. 11:15–19.

Nov. 25, kedd. Angyalok híradásai.
Jel. 14:6–13.

Nov. 26, szerda. Isten dicsőítő ének.
Jel. 15:1–6.

Nov. 27, csütörtök. A Bárány megnyegzője.
Jel. 19:6–10.

Nov. 28, péntek. A nagy ítélet.
Jel. 20:11–15.

Nov. 29, szombat. Új teremtes.
Jel. 21:1–8.

Nov. 30, vasárnap. Új Jeruzsálem.
Jel. 21:10–14.

Aranymondát: "...E világnak országai a mi Urunkéi és az Ő Krisztusi lettek, aki örökkön örökké uralkodik" (Jel. 11:15/b).

Vasárnapi imaáhitat: Magasztaljuk az Úr Jézust, aki örökkön örökké uralkodik! (Jel. 14:15–17.)

* * *

12. lecke 1980. november 23.

Isten szövetsége és az új Izráel
Péter I. 2:4–10.

Nov. 17, hétfő. Új irány.
Luk. 5:36–39.

Nov. 18, kedd. Új segítő.
Ap.csel. 1:6–14.

Nov. 19, szerda. Új lehetőség.
Ap.csel. 10:9–15, 28.

Nov. 20, csütörtök. Nyitott új út.
Ap.csel. 15:13–23.

Nov. 21, péntek. Új közösség.
Ef. 1:11–23.

Nov. 22, szombat. Új nép.
Ef. 2:11–22.

Nov. 23, vasárnap. Új Izráel.
Pét. I. 2:2–10.

Aranymondát: "Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok..." (Pét. I. 2:9/a).

Vasárnapi imaáhitat: Adjunk hálát azért, hogy Isten népe vagyunk! (Pét. I. 2:9–11.)

Minél inkább meghalunk önmagunk számára, annál inkább élünk Istennek.

* * *

A jól olvasott Biblia a jóltáplált léleknek a jele.

PIONEER MISSION FACTS

DID YOU KNOW?

1. Today over 1 billion 400 million souls live in our generation, who have never been touched by the Gospel? Today there are 400 million more evangelized souls in the world than there were a generation ago?

2. Today more than 1/4 of all nations, 1/3 of the earth's surface and 1/2 of the world's population are under the influence of godless communism?

3. Today there are 138,000 more lost people in the world than there were yesterday? When you arrive at your Sunday School class this Sunday, there will be about one million more lost people than when you arrived last Sunday?

4. 146,000 people will die within the next 24 hours, most of them lost? 345,000 babies will be born in the next 23 hours who will live at least to the age of accountability and die and go to Hell without ever being presented the Gospel?

5. America has persons in more than 600 countries with no Southern Baptist congregation? There are seven metropolitan areas of the United States which have no Southern Baptist work?

6. That Southern Baptists, through the Bold Mission Thrust, are to let every person in our land have an opportunity to hear and to accept the Gospel of Jesus Christ and to let every person in our land have an opportunity to share in the witness of a New Testament fellowship of believers?

7. Our nation is growing pagan at the rate of over fifty to one each year? Out of every fifty persons added to our population, we are winning only one to Christ? At this rate, how long will it be before our own nation will be a great mission field?

8. Of the millions of Baptists on the rolls of our churches, 1/4 are A.W.O.L. and not saved to the cause?

9. "A church will never grow to need the space it fails to provide?"

10. Right now in this generation there are more people who have never heard of Jesus Christ than lived at the time when Christ gave the Great Commission?

11. That in the United States 1/5 of the people live on 1/6 of the land (100,000,000 in the Northeast Corner)? There are 321 people per square mile as compared to 57 per square mile in the Southeast?

12. That the country of Brazil is better churchd than Steel Valley, Ohio?

13. That Steel Valley Association is central for the Northeast 100,000,000 U.S.A.? 65 miles northwest to Cleveland; 65 miles southeast to Pittsburgh.

14. That among 8,000,000 people, there are about 140 Southern Baptist churches and missions with 20,000 members (400 people per member)?

15. That you and your friends can make possible the presentation of the Gospel?

16. That First Baptist Church, Middlefield, is trying to present Jesus to this area?

17. That God is still asking, "Whom shall we send and who will go for us?" Isaiah 6:8.

* * *

Dear Brother in Christ:

I want to share with you some blessings and burdens of Pioneer Missions. We need your support. I have found many times that to be informed is to become involved. I want to supply information and then trust God to inspire.

First Baptist Church, Middlefield, began in September of 1972. The Lewis family and six adults from Faith Baptist Church, South Newbury, Ohio, began with Sunday School in the Lewis home. Later an upstairs lodge hall was rented and still serves at present as a meeting place. It no longer is adequate for our needs. Our membership has reached 67—27 of these by baptism. The present membership is 41, as 26 have been lost by transfer of membership. We minister to a great people in the heart of the Home Mission Board's Bold Mission Thrust Emphasis. These people are without Bibles, some have never been to church, and many need the Lord. Middlefield is a growing industrial center for Geauga County. Would you join our people in a commit-

ment to reach these people for Christ?

In August of 1976 we purchased, with the aid of a loan from the Home Mission Board, seven acres of land. Now we need to build. We are seriously considering Home Mission Board Plan M-152 C. We would be so happy if you would join us in prayer about the building. Maybe your church, or some individual or group would be interested in a direct Pioneer Mission Project. We would certainly insist that this not interfere with the local church.

If you desire references, please contact:

1. Rev. T. Donald Davidson, Superintendent of Missions, 283 West Market Street, Warren, Ohio 44481. Tel.: 1-216 395-4071 or 1-216 898-7876.

2. Rev. Ray Roberts, Executive Secretary, State Convention of Baptists in Ohio, 1680 East Broad Street, Columbus, Ohio 43203. Tel.: 1-614 253-8527.

3. Rev. Cecil W. Seagle, Pastor, Mulberry Baptist Church, 6450 Tuckaseegee Road, Charlotte, North Carolina 28214. Tel.: 1-704 399-9729.

Three Things We Desire

1. Pray.... Pray.... Pray....

2. Let us hear from you by letters, phone calls, visits, etc.

3. Give as God lays it upon your heart. (Time, talents, materials, memorials, gifts.) A list of memorials will be provided upon request. We must pay off the Home Mission Board Loan before building. We then will need \$100,000 at least to build. We believe there are those who would be able and willing to make a commitment to this Bold Mission Trust. Some would like to make a sizable gift. Others may desire to give on a monthly basis. Any gift, small or large, will be acknowledged and recorded for Internal Revenue Service. These should be made payable to First Baptist Church and mailed to the above address.

Would you please join First Baptist Church of Middlefield in presenting Jesus to this area?

God's Richest Blessing Upon You,

First Baptist Church, S.B.C.

*Jack M. Lewis, Pastor
14770 Cedarwood Court
Middlefield, Ohio 44062*